

Kadere Bak

– Harun Yıldırım · 03 Eylül 2016

KADERE BAK

Merhaba sevgili dostlar bu hikayemde kaderin nasıl tecelli ettiğini anlatacağım müslimanlığın şartından olan kadere inanmak bu olsa gerek .

Her insanın ömründe olan her insanın yaşadığı ama farkında bile olmadığı bu türlü olayları bu hikayemde anlatmaya çalışacağım gaflet uykusuna yatanlara bir ders veye uyanmak isteyenler için üzerlerine dökülmüş bir kova soğuk su olur belki , bir selam çakarız ufuklardan güneşe ,belki bir damla su dökeriz kızgın ateşe, mısralarımız inşallah söndürür dileğimle.

Ne desem bilmiyorum kim bağladı nasıl gevşedi bu düğüm,

Hayalmi desem düşmüş desem nedir bu gördüğüm,

bunlara ya masal ya hikaye der inanırdım, sönmüş bir ocağın savrulan külü sanırdım ,hani çocukken bizlere anlatılanlar varya yahu bunlar masaldır der geçerdik bir gün gerçek hayatta karşılaşacağımızı tahmin bile edemezdik.

sanki üstüme üstüme geliyor hırçın küflü duvarlar nerden bir rüzgar gelse nerden bir ışık girse hemen duvarları sıvarlar ,

mübeşşirin elindemi ki bozmak bu düzeni,insan ömür biterken kavrar hayatı yeni yeni ,bazen her şeyi malesef hayat biterken anlarız.

karıncalanmış avuçlarım da belki bir dua bir Melhem,şu fani dünyada ne duasız ne imansız yaşamak istemem .Rabbim bizleri duasız ezansız vatansız bayraksız bırakmasın.

AMİN

Karlı dağların eteğine yaslanmış Şirin mi şirin küçücük bir köy köydekiler Artık yavaş yavaş hasadı kaldırmış Harman Zamanı bitmektedir beklenen koca bir yılın emeklerin karşılığı artık toplanmaktadır başaklarda daneler ermiş savrulup serpinlere katılmak üzeredir köylü hasılatını toplarken tayini çıkan memur memuriyelerde atandıkları yerleri ziyarete başlamıştır bu şirin GÜZELCE köyüne bir çift öğretmenin tayini çıkmıştır göreve başlamadan önce bu çift köyü bir ziyarete gelmiş kalacak yerlerini de ayarlamak amacıyla köy muhtarlığı ile boş evleri ve köyü ziyarete çıkarlar ermiş başakları harmandan evine getiren mevlit efendi daneleri serpene gilerine doldurmaktadır akşamın karanlığı yavaş yavaş çökmüş yatsı vakti yaklaşmıştır mevlit efendi hanım bir soluk alalım der ve yatsıyı kılalım namazdan sonra devam edelim der vel hasil namazlar kılınır bir çay içimi bakarlar ki aylardır sönük olan komşusunun ışıkları yanmıştır mevlit efendinin eşi hatice hanım durumu fark eder .bey bey bak hale komşunun ışıkları yanıyor der mevlit efendi toparlanır komsulari gurbetten geldi sanır tabi mevlit efendinin ve hatice hanım iki cocugu vardır kızı on bir yaşında oğlu yedi yaşında dır ama oğlu görme özürlüdür ama zekimi zeki bir evada sahiptir mevlit efendi hemen kalkar komşuya doğru gider hanım sen üç beş bardakda hazırla ben komşular yol yorgunu alıp gelem der .

Komşusunun kapısından girer bakar ki ev sahipleri değil köy muhtarı ile birlikte köye yeni atanmış köyün yeni öğretmen çiftidir.tayinleri yeni çıktığı için ev bakmaktadırlar .

Mevlit efendi ,selamaleyküm muhtarım buyrun bir çay içelim der muhtar ve öğretmen bu teklife hayır demez bu vesile ile komşularıyla tanışmış olacaktırlar.

Öğretmen ahmet bey ve hanımı sudenaz ve muhtar girerler ahmet beyin evine tabi hatice hanım çayları hazırlamıştır mevlit beyin eşi ile ahmet beyin eşi sudenaz hanım başka odaya geçerler erkekler kendi aralarındaki sohbeti yaparken hatice hanımla sudenaz çoktan sınırsız sohbetlere dalıp Kaynaşmıştır bile .

Ve bu arada hatice hanım oğlu içeri girer şirin mi şirin bir çocuktur sudenaz öğretmenin öyle içi Kaynaşmıştır ki çocuğu ilk gördüğünde hemen yanına çağırır hatice hanım durumu anlatır öğretmenin der benim oğlum amadır ve görmüyor der sudenaz hoca öyle üzülürki üzüntüsü her halinden belli olur tabi hatice anlamıştır. Üzülmenin böylesi hic tanımadığı bir çocuğa insan böylemi ısırır öz evladı gibi gözleri bugum bugum olur sudenazın gözlerinden düşen sadece bir kaç susam danesi

Belliki yüreği iman sevgi hanesi

İnsanda böyle bir yürek olmasa burkulurmu iste bu sevgi ilerideki mucizelerin bir başlangıcı

Zamanı durdursan kurulduğu yere dönermiş

Tezgahtarın sahibini anlamak büyük hünermiş ?erkeklerinde sohbeti bitmiştir artık kalma vakti gelmiştir ama güzel bir sohbet olmuştur .tabi mevlit efendi harmanına kaldığı yerden devam eder

Koca bir yıl beklenen hasatı köylü almış kilerlere doldurmuşlar atamaları olan öğretmenler eşyaları getirmiş artık evlerine yerleşmeye başlamışlardır Güneş batmak üzeredir artık Güneş kaybetmiştir kendi kendindeki bir devri ,akşam vakti o koskoca Güneş sanki eriyen bir mum alevi. Hafif alaca bir karanlık çökmüştü Hatice'nin komşularının geldiğini fark eder ve hemen bir çay bir çorba hazırlayıp yeni gelen komşularına hoş geldin demek için gider komşusu Sudenaz Hanım Tabii ki o çocuğu Alican'ı unutmamıştır hemen komşusu Hatice hanımın görünce Alican sorar okula yazdırdınız mı Alican'ı Tabii Hatice Hanım boynunu bükerek Hayır Sudenaz hanımdır Sudenaz Hanım şaşkın bir bakışla nasıl olur Hatice Hanım der Ali'nin yaşı geldiği okula başlaması lazımdır Hatice hanım efendim durumu biliyorsunuz işte oğlum Görme özürlüler okuyup ne okuduğu göremez der Hatice hanım çok mahcup Tabii Sudenaz Hanım Durumu anlar Tamam bu işi Ben halledeceğim der Hele bir göreve başlayayım en kısa zamanda bu işi halledeceğim der Hatice hanım Teşekkür ederim efendim der çıkar gelir Hatice Eve gelmiştir Akşam olduğunda durumu eşin Mevlid Beye anlatır ikisi de çok mahcup dur evlatlarına baktıkça boyunları bükülmüş bir vaziyette ne yapacaklarını şaşırılmış bir hallerdir Ama takdir ilahi budur bundan ileri yol yoktur ertesi gün olur

Mevlid Bey pazara gider pazardan bir önlük bir yaka birkaç defter bir çanta birkaç okul malzemesi alır ama bir yandan da yüreği yanmaktadır gözleri bugulanır gözlerindeki Susam taneleri kirpigin ucana gelmiş nefesi gırtlığına düğümlenmiş bir babanın en vahim durumu işte burdur .

Eve gelir oğlunu kendi elleriyle giydirir gözlerini sile sile o yangın yüreğine buz demirler basa basa oğlunun kendi elleriyle giydirir. Alican öyle mutlu ki uçmaktadır Baba bir yanda Ana bir yanda oturmuş

Buğulu gözlerle oğullarını seyretmektedirler dururken kapı çalar gelen öğretmen Hanım sudanezdır Ona da bir ayrı Sevinç gelmiştir oda Coşar Alican gibi ve artık her şeyi ona kalmıştır Ogün öğretmen ve aile karar almıştır artık Alican okuyacaktır okula gidemezse de evde okuyacaktır Tabii ki öğretmen elinden geldiği kadar okuluna getirip götürüp Hem evde Hem okulda ona dersler verecektir bunu kafaya koymuştur alicanda de öyle bir okuma hırsı vardır ki sanki kanatlanıp uçmaktadır. Okulun ilk adımları başlar

Tabii ki bu arada öğretmen Hanım'ın Alican yaşında bir de firuze diye bir kızı vardır okulda aynı masaya otururlar okulda ilk günler Alican annesini öyle demiştir ki bir an evvel çıkıp annesine gitmek ister ilk gün ilkokul günü bitmiştir ali can öyle bir hevesse çıkar ki okuldan koşup kanatlanıp annesine Uçmak İster ayağına öyle bir taş takılır ki Neye uğradığını şaşırır yuvarlak çamurlara batar ve babasının pazardan almış olduğu o önlük günde çamur olmuştur öğretmen Sudenaz Hanım okul çıkışı müdüriyete uğrar 12 kağıt işi vardır hemen kızını alır çıkmak ister Alican'ın sorar devlet Alican gitti hemen kızını elinden tutarak evine doğru yürümeye başlar ve bir Şubat ağının içinde Alican'ı görür hemen kollarından tutarak aldırır üstünü altını siler ama Alican gözleri görmeyince boynu bükük ağlamaktadır eve geldiklerinde annesi görünce yüreği dağlanır yüreği Dağlar ama kararlıdır ve bu hefesli bir yıl biter Alişcan öyle sevmiştir Okulu kul birincisi olmuştur İkinci yıl biter üçüncü yıl biter dördüncü yıl biter Beşinci Yıl Biter Her yıl artık biter yıllar su gibi gitmeye başlamıştır ve her yıl Alican birincidir okul birincisidir ama Bundaki en büyük pay Sudenaz hocanın dır Tabii ki Alican Sudenaz hocanın kızı Firuze ile bütün yıllar Aynı masada oturdu için artık sesini ruhunun damarlarına kadar işlemiştir artık yıllar birbirini takip ederek bütün yıllar su gibi geçmeye başlamıştır derken orta lise biter artık üniversite zamanı gelmiştir Alican üniversiteye hazırlanma yolu gelmiştir ve ilk girdiği sınavlarda üniversite en yüksek puanlar tutturup kazanmıştır ve bu arada artık Sudenaz hocanın o köyden ayrılma vakti gelmiştir artık Alican 20 yaşına gelmiş tığ gibi delikanlı olmuş üniversitesi yi dört gözle beklemektedir öğretmeni köyden ayrılmasının vaktinin geldiğini bilir Alican'ın ameliyatından da haberdardır ama vakit yetmemektedir Çünkü Sudenaz hocanın okudacağı daha nice alicanlar beklemektedir Sudenaz Hoca yükünü toplamış başka illere gitmek için alicana ameliyattan önce vedaya gelir onu son kez görmeye son kez bakmak için gelir vedalaşır hatice hanımla helallesir gitmek zorundadır onun başka Ali canlara öğretim için yollara düşme vaktidir başka illere gitme vaktidir ve artık Alican'ın 20 yaşındaki ameliyat vakti gelmiştir Alican 20 yaşında ameliyat olup gözlerini dünyaya açılmasını bekler babası elinde bulunduğu 5 _10 dönüm tarlasını satar Alican'ın ameliyatı için hastaneye Yatırır ve Alican'ın gözleri açılır Alican 20 yaşında Dünyaya bir daha doğmuştur gözleri açılır açılmaz Annesini babasını görür ve annesine mutluluk göz yaşları sel olmuştur ama alicanın bir yanı eksiktir öğretmeni yoktur bir hafta sonra taburcu olur Hastaneden çıkar artık derslerine önem verir istanbul tıp fakültesinin kazanmıştır İstanbul tıp fakültesinde okuduktan sonra artık Alican başarılı bir doktor olmuştur düğüne Gelir Yaz tatilinde Köyü'ndeki bütün ihtiyar insanları bedava muayene eder ama evlerine geldiğinde o komşunun evindeki anılar ve Hatıralar ne kadar göremese de o sesler ruhunun içindedir Evet öğretmen Sudenaz hanımın od dersleri konuşmaları hala kulağımda ve yüreğindedir

Kendi köyde Alican'la gurur duymaktadır yan köylerden hasta olanlar gelir onları muayene eder artık Alican köyünde ilinde ve kazasında çok ünlü bir doktor olmuştur annesi ne kadar ısrar etse de evlenme Tahtalı değildir Çünkü onun firuzesi vardı yıllarca Aynı masada oturdu firuzesi vardı öğretmen Sudenaz hanımın kızı Firuze ne kadar Yıl Geçse de aradan bir türlü hocasının izine ulaşamamıştır yaz tatili bitmiş Alican artık İstanbul'a dönmüştür Okul arkadaşlarıyla Devri arkadaşlarıyla gezip tozar vaktini böyle geçirmektedir akşam nöbetlerinde hastanede hastanede meşgul olarak Zaman akıp gitmektedir ve yine bir gün arkadaşlarıyla beraber bir sinemaya giderler 8 ve 10 arkadaş arkadaş topluluğu olarak tabiki yanında yıllardır beraber okuduğu Melek diye bir kız vardır Bunun oldubitti Alican Alican da gözü vardır Hep Evlenme niyetiyle bakmıştır ama bir türlü Alican buna o niyetle bakmamıştır sinemadan çıkarlar yine hep beraber Alican göz üzerinde bayağı dini bir isim yapmış Doktorlar artık sinemadan çıkışlarında Alican evine gider diğer iki üç arkadaşı hastane nöbeti vardı hastaneye giderler Alican evine geldiğinde tam çek Elini çıkardığında telefon çalar bakar ki hastanenin Başhekimini Alican'ın hemen hastaneye acil hastanız var der Aycan şirketiniz hemen diyerek doğru hastaneye gider hemen ameliyathaneye gider ve başarılı bir ameliyat ile bir hastaya merak ederler ameliyattan çıktıktan sonra arkadaşlarla Şule birer kahve içeriz niye otururlar ve bu arada başka kim bilir Afiyet olsun Afiyet olsun der çok güzel iş yaptınız bugün değerli bir insanı kurtardık der Alican Hayırdır hocam bu kadar değer verdiğiniz kişi kimdir der benim yıllar önce yetiştiren büyüten kocamdı der başhekim Alican şöyle bir duraklar kendi kendine yutkunur çünkü kendi kocasını bulamamıştır aynı acıyı o da yaşamaktadır ve arkadaşlarıyla konuşmaya başlar yaşadıklarını hocasıyla yaşadıklarını bir bir anlatır arkadaşlar hayretler içindedir hayret ederler nasıl bir hocaymış bunu nasıl değer vermiş sana diyerekten ama Ali Can Şu anda hocası karşına çıkıp gelse tanıyabilecek mi veya Firuze yıllardır aynı masayı paylaştığı yüreğinde taşıdığı o kız çıkıp gelse görse tanıyabilecek mi Hayır tanıyamazsın Tanıyamaz çünkü onlar Hiç görmedik hayatında kendi aralarında sohbet ederken bir ambulans sesi gelir hemen koşarak her zamanki olduğu gibi acil servise inerler bakarlar ki bir yaşlı adam bir yaşlı kadın trafik kazası yapmışlar kadın baygın bir şekilde durmaktadır adam devamlı ağlamaktadır hemen ameliyat alırlar başhekim olmadığı için sorumluluk alicandır. Başarılı bir ameliyattan olur hasta kafası çarpmış şu ürünü kaybetmiş gözleri görmemektedir başarılı bir ameliyat geçmiştir hastanın gözleri yarın açılacaktır ve sabahı beklemektedirler yorulmuş bitkindir sonra artık o gece bu ikinci ameliyattır iyice yoruşlardır bir kahve içelim derken sandalyenin üzerinde Alican uyumuş kalmıştır ertesi gün öğlen olmuştur koltuktukdan kalkan alican banyoya gider bir duş alıp elini yüzünü yıka kendine gelir gidip hastasını ziyaret eder hastası konuşamaz haldedir ona bazı şeyler anlatmaya çalışır kendisini duyması için bazı şeyleri söyler ama hastası duymaz onu Aradan birkaç gün geçer tekrar hastasını yanına gelir hastasının hala şuurunun yerinde olmadığını konuşamayacak durumda olduğunu gör ve bir adam bir kız girer kapıdan kız tekerli sandalyenin üstünde baba kızı iterek getirmektedir annesini gören kız ağlamaktadır hıçkırıklar içinde alican dayanamaz bu duruma çıkıp gidecektir kapının mandalına tutar hastanın baş ucunda ki kız anne anne uyan benim bak sana geldim ey benim cefakar anemm diyerek ağlar alican bir hoş olur yüreği düğüm düğüm olur mandala yapışır kalır eli sanki üzerinden buz dağlarını dökmüşlerdir bu ses hiç yabancı değildi bu ses de bir şey vardı bir duygu yılların birikimi yılların beklentisi vardı ama acaba omuydu bu ses furuzemiydi kapıyı açar ve dışarı çıkar alican sessizce orada oturur 1_2 saat sonra babası kızıyla çıkar ve alican

hemen içeri girer hastaya bakar bakar acaba bu yatan kadın yoksa yıllar önceki komşu su Sudez hocası mıydı o açacağı gözler hocasının mıydı içini yeyip bitiren bir şeyler vardı ve sargıları açma zamanı gelmişti kadının eşi ve tekerlekli sandalyede kızı onlarda gelmişti hastasının gözündeki sargıları birer birer almaktaydı alev alev ateşler vardı içinde ve sargıları aldı kadın görüyordu içini çekerek şükretti eşi ve kızına sarıldı ve sonra dönüp doktora teşekkür etti hasta kadın şöyle biraz yüzünü çevirdi duvara doğru ve başladı ağlamaya doktor alican hemen vardı yanına ağlama teyze sizin gülme gününüz bu gün ağlamak olur mu diye teselli veriyordu kadın hafifçe başını çevirdi o da görüyormu acaba dedi alican kim teyze dedi kadın boş ver evladım dedi alican ısrarca kim kim teyze dedi alim alim alicanım dedi işte o an alican kadının ellerine sarıldı ağlayan ağlaya öpmeye başladı kadın hayretlerdeydi ne oldu doktor bey dedi alican şöyle kafasını kaldırarak o benim o benim hocam dedi kadın ve eşi ve sandalyadaki kız sevinç göz yaşlarına boğuldular ve alican kafasını şöyle hafifçe çevirerek Firuze Firuze dedi sandalyede oturan kız derin derin Alican'ın Gözlerine baktı Evet o Firuze idi 10 15 gün içinde Alican hocanın taburcu edilip evine kadar götürdü Alican annesine babasına çağırdı onları İstanbul'a getirdi ve eski komşuları ile tanıştırdı oturdular Eskileri ya dedip konuştular işte kaderin tecellisi işte kaderin tecellisi budur ve Alican Firuze ile evlendi Evet tekerlekli sandalyeye mahkum olmuş bir kızla evlendi çünkü onu sevmiştii Ona Aşıktı onun âmâ olması hiçbir şeye sebep değil Onu yüreğinde sevmiştii yüreğinden sevmiştii .

Sizin de baktınız Talihiniz gönlünüz inşallah olsun Ak,
kader deyip geçmeyelim işte Kadere Bak ...

HARUN YILDIRIM